Хай скажено кайданами
Ворог нас усіх кує!
Світла зоря водить нами,
Промінь мужності дає.

Так чого ж пак серце рветься,
Загартоване давно;
Чого інший раз озветься
Слабим стогоном воно?

Чи невже ж і кращі мари
Тяжко зіллються слізьми,
Не розбивши туги-хмари,
Як і ретязів тюрми?